

sættes lavt, for Lovtidenden f. Ex. til 1 Rd., for Ministerialtidenden til 1 Rd. 3 Mk., og for begge til 2 Rd.

Udvalgets Mindretal, underteignede Poug, er enigt med Fleertallet om Duffeligheden af en Regjerings- eller Ministerialtidende — eller, som jeg hellere vil kalde den: Statstidende — hvort det i nedenangførte §§ 6 og 7 nævnte Stof optages, men ligesom jeg mener, at det vil være hensigtsmæssigt, at denne Tidende udgaaer daglig, hvortil Stoffet ingenlunde vil være tilstrækkeligt, dersom den ikke skal optage Andet, saaledes troer jeg ogsaa, at Udgiften saavel til denne Tidende som til Lovtidenden bør dækkes ved Benyttelsen af et Stof, som Staten er raadig over, nemlig alle Arter af retlige Bekjendtgjørelser, som nu mod Betaling skulle indrykkes i „den Berlingske Tidende“, hvorimod Villighed synes mig at tale for, at man indtil videre lader Stiftstidendernes stedlige Privilegier bestaae og indrømmer „den Berlingske Tidende“ et lignende for Sjællands Stift.

Udvalgets Fleertal har Betænkelse ved at foreslaae, at Udgivelsen af en Tidende som den af Mindretallet paatænkte skal paalægges Regjeringen.

Vi antage, at det vil findes rigtigt, at der træffes forskjellige nærmere Bestemmelser om Tidendernes Indretning og Benyttelse, men disse bør formeentlig tages af Regjeringen. Kun have vi troet at burde foreslaae en udtrykkelig Lovbestemmelse om, at Lovtidenden uden Betaling skal uddeles til alle Dommere, Dvirigheder og Communalbestyrelser.

I Genhold til Foranstaaende forelægge vi følgende Forslag:

1) Udvalget:

Stedetfor Udkastets §§ 1 og 2 sættes følgende §§ 1—4:

§ 1.

Fra 1ste Januar 1871 udgives ved Regjeringens Foranstaltning en Lovtidende.

Anm. Afstemning om Tillæget „og en Ministerialtidende (Statstidende)“ forbeholdes.

§ 2.

I Lovtidenden indføres saavel alle Love som alle kongelige og ministerielle Anordninger, under hvilket Navn de end maatte udstedes (Anordninger, aabne Breve, Bekjendtgjørelser, Kundgjørelser, Placater, Reglementer, Regulatorer, Instruxer, Vedtægter osv.), og hvad enten de forkriffter, som deri indeholdes, vedkomme hele Riget eller kun enkelte Provindser, Stæder eller Egne eller Dele af Befolkningen.

§ 3.

Fra det nævnte Tidspunkt af bortfalder den hidtil forefrevne Thinglæsning af Love og Anordninger, hvorimod disses Offentliggjørelse igjennem Lovtidenden bliver den bindende Bekjendtgjørelsesform. Den paagjældende Lov eller Anordning træder, forsaavidt den ikke indeholder nogen herfra afvigende Bestemmelse, i Kraft Ugedagen efter den Dag, da det Numer af Lovtidenden, hvori den bekjendtgjøres, er udgivet. Hvert Numer skal betegne den Dag, da det udgives.

§ 4.

I Henseende til Bekjendtgjørelsen af de Anordninger, der i Medfør af Lovgivningen kunne udstedes af stedlige Myndigheder, har det i Almindelighed sit Forblivende ved de nujældende Regler. Dog skal vedkommende Ministerium efter Indstilling fra den stedlige Myndighed kunne befale, at en af denne udstedt Anordning indføres i Lovtidenden. Det Samme skal og skee, hvor Thinglæsning hidtil undtagelsesvís har været forefreven med Hensyn til slige Anordninger. Optages saadanne Anordninger i Lovtidenden, har deres Offentliggjørelse deri samme Retsvirkning som andre Loves og Anordningers. Den ellers paa Stedet brugelige Bekjendtgjørelse skal i saa Fald ligesuldt iagttages, uden at dog nogen i denne Henseende indløben Forsømmelse kan svække Virkningen af den ved Lovtidenden skete Offentliggjørelse.

3) Udvalget:

Følgende nye §§ 5 og 6 tilføies:

§ 5.

I Ministerialtidenden optages i Reglen de